

Sinds kort is Jozef in mijn leven. Ik heb hem ontmoet in de Thomaskerk, waar hij op een dinsdagavond verscheen in zijn bonte lijfrok en met zijn grootse dromen. Hij maakte indruk, niet alleen op mij maar op een kleine twintig andere jonge zakenmensen met wie ik de bijbelklassen van Ad van Nieuwpoort en Ruben van Zwieten bijwoon. Wij kenden Jozef al langer, de een wat beter dan de ander: van godsdienstonderwijs op school, van een incidenteel kerkbezoek, uit de literatuur of desnoods van Andrew Lloyd Webber's populaire musical. Goed voorgedragen komt Jozefs verhaal op deze avond echter in volle omvang tot ons. Het blijkt voor velen de ingang tot de Bijbel, maar eveneens de ingang tot elkaar –wildvreemden- en onszelf.

Want niet menselijks is Jozef of zijn broers vreemd. Er is de strijd om de vaderliefde, de onderlinge jaloezie, de uitstoting van Jozef door de broers en het bedrog aan de vader. En als Jozef, nadat hij als slaaf aan Potifar verkocht is, de beschikking krijgt over zijn hele huishouden behalve zijn vrouw, moet Jozef zijn grenzen in acht nemen. Jozefs lotsbestemmingen zijn zo herkenbaar dat zij direct doordringen tot de kern van ons zijn. De Bijbellezers aan de Zuidas hebben dankzij de tekst geen plichtplegingen nodig om met elkaar in contact te komen. Meteen steken zij van wal over broederliefde, droombeelden of hun individuele godsbeeld. Gesprekken waarvan de meesten achteraf, tijdens de borrel in café de Blauwe Engel, zeggen dat ze die met hun vrienden nooit voeren.

Een diep geloof tref je bij de meeste advocaten, bankiers, makelaars, moeders, personeelsmanagers, consultants (of een journalist als ik zelf) in de bijbelklas dan ook niet aan. Ze komen naar de bijbelklas om allerlei redenen. Goede jeugdherinneringen aan Kerstmis en Pasen, een culturele belangstelling voor de Bijbel of gewoon om in een andere sfeer te komen dan die van kantoor en gezin. Zo eenduidig is het niet. Maar als de kaars aan de avondmaaltafel aangat, het eerste gedicht klinkt en Jozef uit de Bijbel opduikt verdwijnen alle argumenten om wel of niet naar de kerk te komen naar de achtergrond. Je bent gegrepen.

Laura Ter Haseborg- van Baars